

odpraviti. Dandanes se nahaja mnogo advokatov, ki nimajo dosti opravila, ti gospodje odvzamejo potem kmetu zadnji krajcar če ga dobijo v svoje pesti in pošiljajo svoje pisarje na deželo, da tam kmete k pravdam naščuvajo. Vsemu temu bi odklenkalo, če bi le malo advokatov bilo, kateri pa naj bi bili plačani od države. Pri obravnavi prve inštanice, naj bi bilo prepovedano kakega advokata s seboj pripeljati. Čemu pa so sodniki toliko študirali in zakaj jih plačuje država, ako brez advokatov ne morejo pravice izreči. Najboljše bi bilo, ko bi vsakdo svojo pravico brez stroškov našel, kajti postave niso samo za bogatine, temveč tudi za reveže narejene, toraj tudi siromak naj najde svojo pravico.

IV. Zavarovanje proti požaru in toči naj oskrbuje država ali dežela. Vsi ti tisoči agentov, kateri kmete obletajo in nagovarjajo, naj se pustijo pri tem ali onem zavarovati, živijo na stroške izmučenega kmetkega stanu. Stroški zavarovanja zamogli bi potem za polovico nižji biti, ako bi se odpravili agenti in ustanovila cesarska kraljeva ali deželna zavarovalnica, pri kateri bi se vsakdo zavarovati mogel.

V. Vsak kmet, ki je star 70 let in je skoz 40 let plačeval davke, njega naj preskrbuje država. Če uradnik, kateri je 40 let denarje od države le prejemal, dobi penzijo, zakaj nebi potem kmet nič ne dobil, kateri je 40 let le notri plačeval. Prav veliko pravd nastane zaradi prevžitka, ker otroci svojim staršem obljubljenega prevžitka ne morejo dati; tedaj je tukaj dolžnost države, vse ljudi, ki so veliko let pošteno delali in svoje davke plačevali, pred najhujšo silo varovati. V Nemčiji dobi vsak delavec ki je 70 let star, od države penzijo. Kar je v Nemčiji mogoče, se tudi pri nas lahko vpelje.

(Konec prihodnjič.)

Shod klerikalnih zaupnih mož v Mariboru.

Dne 22. avgusta t. l. se je vršil kakor je „Štajerc“ prerokoval. — Snidla se je namreč velikanska truma duhovnikov (večinoma Farizejev), — nepričakovano

„Ali zamore tvoj žakelj tudi hudiča pricoprati?“ praša sedaj gospodar. „Rad bi ga enkrat videl, sedaj sem ravno dobre volje!“

„Kajpada,“ pravi Štajerc, „moj copernik zna vse, kar od njega zahtevam.“ Ali ni res ti? je vprašal in zopet pocépetal po žaklju, da je zacvilil. „Slišiš? Rekel je, da! Ali hudič je grd, boljše je da ga ne vidimo!“

„O, jaz nisem strahopezljiv; kakšen pa le more biti?“

„Ja, on se bo pokazal čisto v podobi mežnarja!“ „Hu!“ pravi kmet, to je grdo! Ti moraš vedeti, da jaz mežnarja ne morem videti. Ali nič ne de, jaz ja vem, da je hudič, in tako se ga bodem lažje privadil. No, pa jaz imam korajžo, samo preblizu mi ne sme priti.“

„Toraj jaz bodem mojega copernika vprašal kaj

veliko število njih pristašev doktorjev, in primeru majhna peščica kmetov. — Iz strahu pred političnim gibanjem naprednih kmetov so bili povabili klerikalni tudi nekaj kmetov liberalne nasprotne stranke. Predsednikom bil je izvoljen dovolj znani kmečki prijatelj doktor Josip Sernec iz Celja v znamenje da ima slovensko celo klerikalno lice. Glavni govorniki bili so kmečki osrečevalci, doktor Sernec, doktor Dečko, doktor R. zina osebe iz tiste čete ktera škoduje najbolj kmetu stanu.

Dragi slovenski kmet! to so gospodje kateri s hlinijo kot kmečki prijatelji, le ob času volitev; kakšni prijatelji pa so sploh in v resnici, sodi dragi slovenski kmetič iz sledečega:

Doktor Josip Sernec sin nemških starišev v slovenski Bistrici ni imel nič dedščine, nastopil odvetništvo v Celju, se oženil in priženil 5000 gld. dote. V branit in zastopanju slov. kmetov si je pridobil 300.000 gld. (neki pravijo in trdijo celo pol milijona). To je žrtva za slov. kmete. Doktor Dečko sin kočlarjev sicer ni nagrabil tako velikanske vsote kakor prvi, ker je tako dolgo časa slovenskih kmetov ne zastopa; pa mu je bilo že pred leti mogoče si kupiti iz žrtva za slov. kmete veliko grajščino zunaj Celja. Vso to premoženje izvira edino le iz žepov slov. kmetov; to je umevno.

„Štajerc“ sicer mima pravice izpraševati nikogar po premoženju ali dragi slovenski kmet povprašaj sam od kodi te ogromne svote. Koliko jeze in žalosti v prsih dotičnih slov. kmetov, koliko britkih solz žena kolikor krvavih žuljev obeh in njih otrok, kolikor pomanjkanja živil je koštalo prej ko se je nakupilo to premoženje. Seveda na podlagi c. k. eksekutivne postave. Ali kdo je te postave sestavil? K temu so pripomogli kmečki zastopniki v deželnem in državnem zboru, in ti so večinoma doktorji in drugi kmečkemu stanu nevarni elementi.

O dr. Rozinatu omenimo za zdaj le toliko, da je ravno na istem kopitu, kakor vsi dr., samo da je skrivnejši. Dragi slovenski kmetič, ti zapuščena sirotica odpri oči, ali pa bodeš odpiral mošnjo dokler bode ka v nji. Pri priložnosti še več.

bo povedal,“ pravi Štajerc, sune v žakelj in pritisne svoje uho blizu.

„Kaj pravi?“

„Rekel je: pojdi tje v kot k oni kišti, privzdigni malo pokrov in videl ga boš, kako notri čepi; ali pokrov moraš čvrsto držati, da ne uide.“

„Ali mi hočeš pomagati držati?“ prosi kmet in gre h kišti, v kateri je imela žena skritega mežnarja kateri je pa vse slišal kaj se v hiši godi in že od strahu imel čisto mokre hlače.

Gospodar privzdignil je malo pokrov in pokukal notri. „Hu!“ je zavpil in odskočil. „Ja sedaj sem ga videl, ravno takšen je kakor naš mežnar! To je bilo grozno!“

(Konec sledi).